

commissjonen, der var gaaet ud fra den Forudsætning, at Menighedsraadene skulde danne den egentlige Valgcorporation. Det er ganske rigtig; men den høitærede Minister vil ogsaa erindre, at Kirkecommissjonen gif ud fra den Forudsætning, at Menighedsraadene skulde have en fast, bestemt Organisation. Det er denne organiserende Skikkelse, der hidtil aldeles savnes, og Udvalget har i Præmisserne gjort Rede for sin Stilling, idet det har erklæret, at det vel var det Naturlige, at Menighedsraadene stillede som Valgcorporationer, men at, saa længe som Menighedsraadene deels kun findes spredte omkring paa enkelte Steder, og deels paa høist forskjellig Maade kunne være fremkomne og dannede, vil det ikke være rigtig at nedlægge denne Function i Menighedsraadenes Hænder. Jeg veed heller ikke, hvorledes den høitærede Minister tænker sig Sagen, naar der er 250 Menighedsraad i Landet, de fleste Menigheder altsaa ere uden Menighedsraad —: om der i disse skulde vælges egne Valgcommitteer, hvilket vilde bringe en betydelig Complication ind i Forholdet, eller om Menighederne her skulde vælge som en Eenhed, hvorved Valget vilde faae et forskjelligartet Udseende, en forskjellig Charakter og Betydning.

Endelig har den høitærede Minister udførligere talt om Landemoderne. Jeg skal først tillade mig en personlig Bemærkning med Hensyn til det af mig forbigaaede Lolland-Falsteriske Landemøde. Jeg har ikke overseet, hvad derfra er bragt i Forslag; men jeg forbigif det forsættligt, fordi den Ordning, som

der er foreslaaet, er foreslaaet at skulle foregaae ad administrativt Beteendelse; herpaa vil jeg bede lagt Vægt. Jeg mener, at det er en farlig Beteendelse, hvorpaa her er givet Anvisning til Ordning af Kirken, om det end maa skee i forskjellige Forhold — derom vil jeg ikke domme — kan være en rigtig Fremgangsmaade nu at gjøre en nu en anden af saadanne Foranstaltninger, der hver for sig kunne være ubetydelige og uskyldige, indtil en Heelhed kommer istand, hvorpaa man ikke forud havde tænkt. Med Hensyn til Landemoderne har den høitærede Minister udtalt (Side 1121) at han troede, at der, i hvad der tidligere var foregaaet, kunde findes tilstrækkelig Grund til at benytte netop denne Institution, som en naturlig Beteendelse, at hvilken man kunde faae en Udtalelse fra Geistligheden i det Hele. Han har til Begrundelse heraf anført forskjellige historiske Data: Disse Data ligge alle længere tilbage, ud over dette Aarhundrede, og jeg troer heri at kunne see en Stabsaffælle fra den høitærede Ministers Side af hvad jeg har paaberaabt, at i dette Aarhundrede ere Landemoderne ingenstunde af Regieringen blevne betragtede og behandlede som kirkeeligt Organ. Ministeren har altsaa henvist til ældre Data, saaledes til en Række af kongelige Rescripter, som netop bemyndigede Biskopperne til at tilkalde Stiftets Geistlige, for at der i Forbindelse med Landemoderne øvrige Forhandlinger kunde finde Forhandling Sted baade over mere theoretiske og over mere praktiske Gjenstande, vedrørende de kirkelige Forhold.